

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.12.2013 г.
COM(2013) 917 final

2013/0448 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за приемането на изменение на Протокола от 1999 г. към Конвенцията от 1979 г. за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

Конвенцията от 1979 г. за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния (наричана по-долу „Конвенцията за ТЗВДР“), сключена под егидата на Икономическата комисия на ООН за Европа (ИКЕ/ООН), е основната международноправна рамка, регламентираща сътрудничеството и мерките за ограничаване и постепенно намаляване и предотвратяване на замърсяването на въздуха и неблагоприятните му последствия за човешкото здраве и околната среда в региона на ИКООНЕ, със специален акцент върху трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния.

Конвенцията за ТЗВДР е подписана от името на Европейската икономическа общност на 14 ноември 1979 г. и е одобрена с Решение 81/462/ЕИО на Съвета от 11 юни 1981 г.¹

Към днешна дата действието на Конвенцията за ТЗВДР е разширено с осем протокола, в т.ч. с Протокола от 1999 г. за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон (наричан по-долу „протоколът“). Този протокол насърчава подход, обхващащ множество замърсители и насочен към предотвратяване или минимизиране на надвишенията на критичните натоварвания от подкиселяване и биогенен азот и критичните нива на озон за човешкото здраве и растителността. За тази цел в него са определени национални емисионни тавани, с които всяка от страните трябва да се е съобразила до 2010 г. и след това, за следните четири въздушни замърсителя: сяра (главно серен диоксид — SO₂), азотни оксиди (NO_x), амоняк (NH₃) и летливи органични съединения, различни от метана (VOC). С цел да се улесни спазването на националните емисионни тавани, в приложенията към протокола се установяват пределно допустими стойности за контролиране на емисиите на въздушни замърсители, генерирани при източника от съответните категории стационарни и подвижни източници.

Присъединяването на Общността към протокола беше одобрено от името на Общността с Решение 2003/507/ЕО на Съвета от 13 юни 2003 г.² Протоколът, който влезе в сила на 17 май 2005 г., бе транспониран в правото на ЕС главно посредством Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно големите горивни инсталации³ и Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители (Директива относно НТЕ)⁴.

В съответствие с член 10, параграф 2 от протокола задълженията бяха преразгледани в интервала от 2005 до 2007 г. Заключение от прегледа беше, че ще са необходими повече усилия за постигане на целите, свързани с околната среда и човешкото здраве, за спазване на критичните натоварвания и нива за дългосрочна защита на човешкото здраве и околната среда. През 2007 г. страните започнаха преговори с цел изменение на протокола.

В резултат на преговорния процес страните, присъствали на Тридесетата сесия на изпълнителния орган (ИО) на Конвенцията за ТЗВДР, приеха с консенсус две решения (решения 2012/1 и 2012/2 на ИО), с които бе изменен текстът на протокола и на

¹ ОВ L 171, 27.6.1981 г., стр. 11.

² ОВ L 179, 17.7.2003 г., стр. 1.

³ ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 22.

приложенията към него и бяха добавени две нови приложения (X и XI)⁵. С консенсус на страните бяха приети и две други решения относно прилагането на разпоредбите на протокола (временно прилагане на корекции на национални ангажменти за намаляване на емисиите⁶ или на националната инвентаризация на емисиите).⁷

Решение 2012/1 на ИО, с което са осъвременени определенията за критични натоварвания и критични нива, съдържащи се в приложение I към протокола, не изисква ратифициране от страните. В съответствие с член 13, параграф 4 от протокола това изменение беше доведено до знанието на всички страни по протокола на 7 март 2013 г.⁸ и влезе в сила на 5 юни 2013 г.

Решение 2012/2 на ИО внася изменения в основния текст на протокола и във всички приложения към него (с изключение на приложение I). В съответствие с член 13, параграф 3 от протокола това решение трябва да бъде ратифицирано от страните.

С изменения протокол се определят нови национални ангажменти за намаляване на емисиите, които трябва да бъдат постигнати до 2020 г. и след това за гореспоменатите четири въздушни замърсителя, както и за фините прахови частици (ПЧ_{2,5}). С него също така се насърчава намаляването на емисиите на сажди (компонент на праховите частици и краткотраен атмосферен замърсител), осъвременяват се пределно допустимите стойности за емисиите, определени в приложенията към протокола, установяват се нови стандарти за съдържанието на неметанови летливи органични съединения в продуктите и се допълва задължението за докладване на страните по отношение на емисиите на въздушни замърсители, както и по отношение на напредъка в областта на технологиите и научните изследвания.

Изменението на протокола подлежи на транспониране в правото на ЕС посредством няколко правни инструмента. За тази цел Комисията представи предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директивата относно НТЕ⁹ и Директива на Европейския парламент и на Съвета за ограничаване на емисиите във въздуха на определени замърсители, изпускани от средни горивни инсталации¹⁰. Двете директиви следва да се прилагат успоредно със съществуващите директиви на ЕС за намаляване на емисиите при източника, в т.ч. Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността¹¹.

С оглед на гореизложеното е целесъобразно Европейският съюз да приеме изменението на протокола.

Приложението към настоящото решение включва текста, с който се изменя протоколът във вида, в който фигурира в Решение 2012/2 на ИО.

⁵ Решения 2012/1 и 2012/2, Тридесета сесия на изпълнителния орган на конвенцията, 30 април—4 май 2012 г. Текстът на решенията е публикуван на следния адрес: http://www.unece.org/env/lrtap/multi_h1.html.

⁶ Националните емисионни тавани за емисии, определени в приложение II към протокола, занапред се заменят с национални ангажменти за намаляване на емисиите, заложили в приложение II към изменения протокол.

⁷ Решения 2012/3 и 2012/4, Тридесета сесия на изпълнителния орган на конвенцията, 30 април—4 май 2012 г. Текстът на решенията е публикуван на следния адрес: http://www.unece.org/env/lrtap/multi_h1.html.

⁸ Реф.док.: ECE/ENV/2013/30.

⁹ COM(2013) XXX.

¹⁰ COM(2013) XXX.

¹¹ ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за приемането на изменение на Протокола от 1999 г. към Конвенцията от 1979 г. за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид съгласието на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът е страна по Конвенцията на ИКЕ/ООН за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния след одобрението ѝ през 1981 г.¹²
- (2) Съюзът е страна по Протокола от 1999 г. към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон след одобрението му на 13 юни 2003 г.¹³
- (3) През 2007 г. страните по Протокола към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон започнаха преговори с цел да се подобри опазването на човешкото здраве и околната среда, включително чрез въвеждането на нови задължения за намаляване на емисиите за избрани въздушни замърсители, което трябва да бъде постигнато до 2020 г., и да се осъвременят пределните стойности, отнасящи се до емисиите на въздушни замърсители при източника.
- (4) Страните, присъствали на Тридесетата сесия на изпълнителния орган на Конвенцията на ИКЕ/ООН за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, приеха [с консенсус?] решения 2012/1 и 2012/2 за изменение на Протокола към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон.
- (5) Решение 2012/1 влезе в сила и поражда действие въз основа на ускорената процедура, предвидена в член 13, параграф 4 от протокола.
- (6) Решение 2012/2 изисква ратифициране от страните по протокола в съответствие с член 13, параграф 3 от протокола.

¹² ОВ L 171, 27.6.1981 г., стр. 11.

¹³ ОВ L 179, 17.7.2003 г., стр. 1.

- (7) С оглед на гореизложеното изменението на Протокола към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон следва да бъде одобрено от името на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Изменението на Протокола към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон се одобрява от името на Съюза.

Текстът на изменението на протокола е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва упълномощено за тази цел лице, което да депозира от името на Европейския съюз документа за приемане, предвиден в член 13, параграф 3 от Протокола към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон, изразяващ съгласието на Европейския съюз да се обвърже с посочения протокол със съответните изменения в него.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател